

בְּנֵין דְּאוֹלִידוּ מִתְּשַׁקְרָן בְּהֵוֹא שְׁקָרָא דְּלֵהוֹן,
 וְאַשְׁתַּכַּחוּ פְּגִימִין לְעֵילָא וְתַתָּא שְׁכָן הֵם מִשְׁקָרִים בַּעֲצָמָם מִחֲמַת שְׁהֵם
 לֹא מִתְקַדְשִׁים בַּעַת זִיווּגָם כְּרֹאוּי, וְלֹא דִי שְׁהֵם מִשְׁקָרִים בַּעֲצָמָם אֲלֵא הֵם עוֹד מוֹלִידִים בְּנִים
 פְּגוּמִים בְּשִׁקְרָא, מִכַּח הַשְׁקָר שְׁלֵהֶם בְּזִיווּג שְׁאִינוּ רֹאוּי לְהֵם, וְבוּזָה הֵם נִמְצְאִים פְּגוּמִים לִמְעַלָּה
 בִּיחּוּד הַעֲלִיּוֹן וּלְמַטָּה בְּהוֹלְדַת בְּנִים פְּגוּמִים, וּמִשּׁוּם כֵּךְ נֹאמַר 'בּוֹגְדִים בְּגָדוּ וּבְגָדוּ בּוֹגְדִים
 בְּגָדוּ', וְהוּא מִחֲמַת בְּגִידִם בִּיחּוּד הַעֲלִיּוֹן וּבִגִּידָתָם בְּבִנְיָהֶם לְמַטָּה (רמ"ק, אור החמה בִּשְׁם
 מִהֲרַח"ו, מִק"מ) ♦

יִשְׁעִיהוּ לִימַד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה וְהַבְנִים נִקְרָאִים עַל שְׁמוֹ

פִּיּוֹן דְּאַסְתָּכַל יִשְׁעִיהוּ בְּהֵאִי, פְּגִישׁ לְאִינוֹן דְּחֵלִין
 חֲטָאָה, וְאוֹלִיף לוֹן אֲרַח קְדִישָׁא לְאַתְקַדְשָׁא
 בְּקְדוּשָׁה דְּמִלְכָּא, וְלְאַשְׁתַּכַּחַא בְּנִייהוּ קְדִישִׁין וּמִכִּיּוֹן
 שְׁהִסְתַּכַּל יִשְׁעִיהוּ בְּדַבָּר זֶה, שְׁבִנִי הַדּוֹר פּוֹגְמִים בְּקְדוּשַׁת יִיחּוּדָם, אִזּוּ הוּא כִּינֵס אֲצִלוּ אֶת כָּל
 יִרְאֵי הַחֲטָא, וּלִימַד אוֹתָם אֶת הַדֶּרֶךְ הַקְדוּשָׁה כִּי־צַד לְהִתְקַדֵּשׁ בִּיחּוּד בְּקְדוּשַׁת הַמֶּלֶךְ ז"א,
 וְבוּזָה יִמְצְאוּ בְּנֵיהֶם קְדוּשִׁים. פִּיּוֹן דְּאַתְקַדְשׁוּ אֵלֵין, אִינוֹן בְּנֵין
 דְּאוֹלִידוּ אֶקְרוּן עַל שְׁמֵיהֶם וּמֵאַחַר שְׁהֵם הִתְקַדְשׁוּ ע"י יִשְׁעִיהוּ אִזּוּ לִכְן אוֹתָם
 הַבְּנִים שְׁנוּלְדוּ מִיִּיחּוּדָם הֵם נִקְרְאוּ עַל שְׁמוֹ שְׁעִיהוּ. הֵךְא הוּא דְּכְתִיב,
 (יִשְׁעִיָּה ח) הִנֵּה אֲנֹכִי וְהִילָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי יְהוָה לְאוֹתוֹת
 וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל, דְּפִרִּישָׁן מִשְׁאָר עַמִּין כִּי זְהוּ מִש"כ הִנֵּה

אנכי והילדים וגו', דהיינו שהם זרע קודש בירך השם המלומדים באותות ומופתים, מאחר

שהם התקדשו ונבדלו מטומאת שאר העמים.

המלאכים והעליונים משבחים ואומרים וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל

דָּבָר אַחֵר מִכִּנּוּף הָאָרֶץ זְמִירַת שְׁמִעָנוּ פִּירוּשׁ אַחֵר עַל מִשׁ"כ מִכִּנּוּף
הָאָרֶץ זְמִירוֹת שְׁמִעָנוּ, בְּשַׁעֲתָא דְּעָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא,
וְאַרְוֹן קִיּוּמָא קְדִישָׁא קַמִּיּהוּ, שְׁמִעָנוּ יִשְׂרָאֵל דְּמִסְטָרָא
חָד דְּאַרְעָא, תְּשַׁבְּחֵן וְחֲדוּ, וְקַל מְזִמְרֵי עֲלָאֵי, דְּמְזִמְרֵי
בְּאַרְעָא כִּי הִנֵּה כְּאִשֶּׁר נִכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ, שְׁבוּזָא אַרְוֹן הִבְרִית הַקְדוּשׁ הִיָּה הוֹלֵךְ

לפניהם, אז ע"כ שמעו ישראל מצד אחד של הארץ זמירות ותשבחות של שמחה, וכן הם
שמעו את המזמרים העליונים של מלאכי מעלה המזמרים בארץ, שכן כל מלאכי המרכבה
העליונה ירדו לארץ ישראל בכדי לקבל את פניהם, ושרתה השכינה בתחתונים והיו
המלאכים משוררים בארץ. בְּדִין צְבִי לְצַדִּיק, תוֹשְׁבֵיחָא דְּמֹשֶׁה
הָוָה בְּהִיא שַׁעֲתָא ובוזה הוא סוד 'צבי לצדיק', דהיינו שבאותה שעה היה
שבח ופאר למשה הצדיק. דְּבִכָּל אֲתֵר דְּאַרְוֹן הָוָה שְׁאֵרֵי בְּאַרְעָא,
הָווּ שְׁמִיעֵי קָלָא דְּאַמְרֵי, (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם
מֹשֶׁה לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מחמת שבכל מקום שהיה הארון שורה בארץ היו

שומעים את קול מלאכי מעלה שהיו אומרים 'וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל'.
אַבְל אֵוִי לִי דְּבוּגָדִים בְּגָדוֹ, דְּזִמְיָנִין יִשְׂרָאֵל לְשִׁקְרָא
בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, וְלֹאֲתַעֲקָרָא מֵאַרְעָא זְמָנָא חָדָא

הלימוד היומם

אמנם 'אוי לי בוגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו', דהיינו אוי לי לישראל שעתידים לבגוד ולשקר בקב"ה, שעי"כ הם יעקרו מהארץ פעם אחת בחורבן ביה"ק ראשון ויושלכו לגלות. וּבְגִין דְּאַתְאֲחֲדוּ בִּינֵיהוּ שְׁקָרָא דְּלִחוּן, יִתְעַקְרוּן וּמָנָא תִּנְיִנָא, עַד דִּישְׁתַּלִּים חוּבֵיהוּ בְּאַרְעָא אַחְרָא ומאחר שהם עתידים בבית שני לאחוז ביניהם את השקר שלהם, אז לכן הם יעקרו פעם שניה בגלות, עד שישלים הקב"ה לגבות את חובם בגלותם בארץ לא להם, ואזי הם יזכו לגאולה השלימה בב"א.

משה השיג בו"א וישראל נמצאים במלכות

לְקוּחַ אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הָיָה וְגו'. (דברים לא) הָא אוֹקִימָנָא מְלִי. אֱלֹהֵיכֶם. אֱלֹהֶיךָ. אֵל. אֱלֹהֵינוּ [יט] ומש"כ לקוח וגו'

כבר ביארנו מדוע פעמים אמר משה לישראל לשון אלהיכם אלהיך ולא כלל עצמו עימהם לומר אלהינו. דְּאָמַר רַבִּי אַבָּא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַאי דְּכֵתִיב, (שמות ג) כִּי הִמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא. אֲדַמַּת קֹדֶשׁ וְדָא, דְּהֵינּוּ אֶרֶץ הַחַיִּים ועל פי זה אמר רבי אבא בשם רבי יהודה לבאר מהו שכתוב במראה הסנה 'כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא' אלא ודאי אדמת קודש הוא מאחר שהמלכות הנקראת ארץ קבלה את השפע מהחכמה שהוא שורש החיים ובו הוא סוד קודש, ומשום כך המלכות היא

אור הרשב"י

[יט] הרמ"ק גורס ולא אלהינו, דהיינו למה לא אמר משה אלהינו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סוד אדמת קודש. **אֲשֶׁר אֶתָּה עֹמֵד עָלָיו, עָלָיו וְדָאִי, הֵיִינוּ בְּקִדְמִיתָא, וְכָל שָׁכֵן לְבִתְרָא** ומש"כ 'אשר אתה עומד עליו', ודאי נאמר 'עליו' מאחר שמשוה עמד והשיג בז"א שהוא מעל המלכות, ודבר זה היה אפילו בתחילת נבואתו במראה הסנה, וכל שכן אח"כ בעת פטירתו שהוא זכה למדרגה יותר עליונה, ומשום כך אמר משה לישראל אליהך אלהיכם ולא אלהינו, והוא מאחר שזו המלכות הנקראת אלהים היא מדרגת ישראל ואינה מדרגתו כלל מאחר שהוא השיג למעלה ממנה בז"א.

שירת האזינו תעיד על ישראל שהם קיימו את התורה

תָּאנָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתִיב וְהָיָה שָׁם בְּךָ לְעֵד, לְעֵד וְדָאִי דִּי־סִהֲדִי סִהְדוּתָא ולמדנו שאמר רבי יוסי על מש"כ 'והיה

שם בך לעד', שסוד הדבר שוודאי שירת האזינו תעיד על ישראל שהם קיימו את התורה. **תִּלְתָּא אֵינּוֹן דְּקִיִּמוּ בְּסִהְדוּתָא לְאַסְהָדָא, וְאַלִין אֵינּוֹן: בְּאֵר דִּי־עֲחָק, גּוֹרֵל, וְאַבְנָא דְשׁוּי יְהוֹשֻׁעַ. וְדָא שִׁירָתָא, סִהְדוּתָא יְתִיר מִכָּלָא** כי הנה שלושה הם העומדים בעדותם בכדי להעיד על ישראל, והם באר של יצחק שחפרה לאחר שסתמוה פלשתים אחרי מות אביו אברהם, וכן יעיד הגורל שהפיל יהושע בכדי לחלק את הארץ לי"ב שבטי י"ה, וכן יעיד האבן ששם יהושע לעדות על קיום התורה, [ו] וזו שירת האזינו היא העדות המעולה מכולם, מאחר

אור הרשב"י

[יז] עיין יהושע כד כו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000